

Ἦλθεν ἐπὶ τέλους καὶ ὁ σπουδαιότερος τῶν διοργανωτῶν, ὁσους ἐπενόησεν ἢ διευθύνουσα τὸ ἔθνος πρὸς τὴν ἀπώλειαν κυβερνητικῆ μεγαλοφυΐα, μᾶς ἦλθεν ὁ γάλλος στρατηγὸς Vosseur. Καὶ εἶδε τοὺς σωματάρχας μὲ τὰ πτερὰ καὶ τὰ παταγοῦντα ξίφη των καὶ τοὺς εὐζώνους μὲ τὰ τσαρούχια καὶ τοὺς μανδύας των καὶ τοὺς ἀνὰ τὰς ὁδοὺς στρατιωτικούς περιπάτους καὶ τὸ ἐν τῷ κafenείῳ Γιαννοπούλου καταυλιζόμενον μέγα στρατόπεδον. Καὶ εὖρε πάντα ταῦτα καλὰ λίαν. Μόνον ὅπου τοῦ ὑπολείπεται πλέον, εἶπε, νὰ κάμη εἶνε νὰ ἐνασχοληθῆ εἰς τὴν κινηματοποίησιν, ὡς μεταφράζου τὴν mobilisation αἱ ἐφημερίδες, τοῦ τόσον τελείως κατηρητισμένου στρατοῦ. Αὐστραχῶς ὀλίγον ἂν μείνη ἀκόμη ὁ ἀξιότιμος γάλλος στρατηγὸς θὰ ἴδῃ ὅτι οὔτε τοῦτο δὲν τοῦ ἀπολείπεται. Ὁ στρατὸς ἡμῶν βεβαίως δὲν ἔχει ἀνάγκη νὰ διδαχθῆ τὴν κινηματοποίησιν, ἀφοῦ διαρκῶς εὐρίσκεται εἰς τοιαύτην χάριν τῶν ἐκλογῶν καὶ τῆς καταδιώξεως τῶν φορολογουμένων.

Ἄλλ' ἂν δὲν συντελέσῃ εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ ἢ ἀριξίς τοῦ κ. Vosseur, βεβαίως ὅμως θὰ ὠφελήσῃ μεγάλως τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν. Ἡ περίστασις ἔδωκε νέαν ἀφορμὴν εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅπως καταδείξῃ τὰ ὑπὲρ τῆς ἐμφυχώσεως αὐτῆς διακαῆ αἰσθήματά της καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς προόδου της ἀπαυστον μέριμναν. Παρήγγειλεν ὅλα τὰ ἀναγκαζοῦντα διὰ τὸν στρατὸν ἀπὸ τῶν ἀρθρήλων μέχρι τῶν πέλων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐπεμελήθη ὅπως ἡ διακόσμησις τῶν δωματίων τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ κ. Vosseur γίνῃ δι' ἐγχωρίων ὑφασμάτων.

Ἄλλος τῶν ἐν λόγῳ ὑπασπιστῶν καλεῖται Chevalier, ὅστις ὅμως, ὡς λέγουσιν αἱ ἐφημερίδες, ἀνήκει εἰς τὸ πεζικόν, καὶ αὐτοῦ τὴν διοργάνωσιν θάναλάβῃ. Ἐπομένως τῶρα πρέπει νὰ ἔλθῃ κανεὶς De l' Infanterie διὰ νὰ διοργανώσῃ τὸ ἵππικόν.

Ἀναμριδῶς τὸ σοβαρώτερον τῶν ἀπασχολησάντων τὴν βουλὴν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ζητημάτων ἦτο τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Καραπάνου ἀνακινήθῃν περὶ τῆς ὁσμῆς τῶν ἀροδετηρίων καὶ τῆς ἄλλης ἀκαθαρσίας τοῦ βουλευτηρίου. Εὐρίσκομεν ὅτι ὁ κ. βουλευτὴς Ἄρτης πολὺ ἐπικαίρως εἰσήγαγε τὴν περὶ αὐτοῦ συζητήσιν μεταξὺ τῆς περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος καὶ τῆς τοῦ νέου δανείου.

Θαυμάζομεν ὅμως ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸν εἰσηγητὴν τῆς ἐν λόγῳ συζητήσεως. Ὁμολογουμένως χρειάζεται ἀρκετὸν θάρρος διὰ νάποτολμήσῃ κανεὶς νάνακινήσῃ τοιαῦτα πράγματα. Διὰ τοῦτο καὶ οὐδεὶς τὸν παρηκολούθησεν εἰς τὴν ἐπιχείρησίν του. Ἴσως ὅμως, κατ' ἄλλην ἐξήγησιν, τοῦτο προήλθε καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ὄψρησις τῶν κ. βουλευτῶν εἶνε τόσῳ συνειθισμένη εἰς τὰς κυβερνητικὰς πράξεις, ὥστε πρὸ αὐτῶν εὐρίσκει σχεδὸν εὐώδη πᾶσαν ἄλλην βρωμερότητα.

Ἐν τούτοις τὸ ζήτημα ἀληθῶς εἶνε σπουδαῖον, τὸ προεδρεῖον πρέπει νὰ φροντίσῃ καὶ ἀνάγκη ἐπίσταται νὰ ἐξετασθῶσιν αἱ αἰ-

τίαι τῆς καταστάσεως ταύτης. Καταλληλότετος πρᾶγματογνώμων πρὸς τοῦτο πιστεύομεν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἀξιοπαρατήρητον εἶνε ὅτι ἐνῶ τόσαι σύνοδοι βουλευτικαὶ συνήλθον μέχρι τοῦδε καὶ τόσα ζητήματα ἀνεκινήθησαν ἐν εἰς καὶ τὸ πολυβύλητον τῶν Βελεντζικῶν, ἐφέτος μόνον πρωθυπουργοῦντος τοῦ κ. Τρικούπη, ἀνεκινήθη ἐν ταῖς βουλευτικαῖς συζητήσεσι τὸ περὶ βρώμας ζήτημα.

Ἐν τῇ βουλῇ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀνήγγειλεν ὅτι σκέπτεται προσεχῶς νὰ κωδικοποιήσῃ τοὺς περὶ χαρτοσήμου καὶ ἄλλους τινὰς νέους νόμους.

Εἰς ἀναγνώσκων τὸν ἐν τῇ Ὁρᾷ δημοσιευθέντα λόγον του ἀνέγνωσε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος φράσιν :

— «... Νὰ κωμωδοποιήσῃ τοὺς περὶ χαρτοσήμου κλπ. νέους νόμους.»

Ὁ κ. Ζυγομαλᾶς ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων ἐπηρώτησε διατὶ τὸ δάνειον δὲν ἐξεδόθη ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις Βιέννης καὶ Βερολίνου. Ἄλλ' ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Σύρου κ. Πετρίτσας διακόπτων αὐτὸν διεκήρυξεν ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ εἶνε ἀστεία ἐν ἀπάντησιν. Ἐν τούτοις ὁ κ. πρωθυπουργὸς εὐθὺς μετὰ τοῦτο ἀνέβη ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ ἀπήντησεν εἰς τὸν κ. Ζυγομαλᾶν. Ἡ ἐξήγησις τῆς διαφωνίας ταύτης τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς τὸν ὁπαδὸν του δὲν εἶνε δύσκολος: εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ φιλοδοξία τοῦ κ. Τρικούπη, φθάνει μέχρι τοῦ νὰ μὴ ὀπισθοχωρῇ οὔτε ἐνώπιον τοῦ γελοίου.

Ὁ κ. Δημητρακάκης ἀνεκλήθη προχθὲς ἐν τῇ βουλῇ εἰς τὴν τάξιν ὑπὸ τοῦ προέδρου, διότι ὁμιλῶν ἐπανελάβε τὴν γνωστὴν ἐκείνην φράσιν τοῦ κ. Λομβάρδου κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ὅτι ἂν δὲν ἐξελέγετο μετὰ τῶν ὁπαδῶν του καὶ προσήρχετο ἐν τούτοις εἰς τὴν βουλὴν θὰ ἦτο ἄτιμος. Τολμῶμεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐὰν οἱ λόγοι οὗτοι θεωρηθῶσιν ἐπιλήψιμοι ἢ κατὰ τοῦ κ. Δημητρακάκη ἐπιβληθῆσα ἐπιτίμησις ἔπρεπε τότε νὰπευθυνθῆ πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν, διότι εἰς αὐτὸν ἀνήκει ἡ λεχθεῖσα φράσις.

Φιλόσοφος τις ἐρωτώμενος ἄλλοτε εἰς τί περιστρέφοντο κυρίως αἱ μελέται του ἀπεκρίνετο ὅτι ἀπ' ὅτου ἐσπούδασε καὶ κατενόησεν τὸν ἐσωτερικὸν ὀργανισμὸν τῶν πολιτειῶν καὶ τῶν κοινωνιῶν δὲν ἐνασχολεῖται πλέον παρὰ μὲ τοὺς ἀγρίους ἐν τῇ πολιτικῇ, ἐν τῇ κοινωνικῇ δὲ βίῃ μὲ τὰ παιδία καὶ τοὺς ἡλιθίους. Τὴν ἀπάντησιν ταύτην ὑποβάλλομεν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἀπορούντων διατὶ ἐνασχολοῦμεθα κατὰ προτίμησιν μὲ τὸν κ. Τρικούπη ἢ τὸν κ. Καζάζην.

Ἀδίκως μέμφονται τοῦ πρωθυπουργοῦ ὅτι ἐνῶ ἐξοδεύει τόσα καὶ τόσα, δὲν παραχωρεῖ μικρὰν ἐπιχορήγησιν εἰς τὸ θέατρον διὰ μελόδραμα. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς προσπαθεῖ κατ' ἴδιον τρόπον νὰ μορφώσῃ τὸ μουσικὸν αἰσθημα παρ' ἡμῶν εἰς τὸ ἰδικόν του θέατρον, τὸ Βουλευτήριον, ὅπου εἰσήγαγεν ἐφέτος νεωτερίων καὶ συναυλίαν συρικτρῶν.

